

mer nu dertil, at vedkommende Geistlige staaer i „den geistlige Stat“, som jeg troer den hedder, opført med Laudabilis eller maaskee lidt Mere til til Embedsexamen, ja, saa er Alt i den høidigste og fuldstændigste Orden. Kommer der nu Bevægelse i en saadan Menighed, kommer der En og Anden og begynder paa at ville tale til Folket og maaskee samler nogle Flere, end der ellers pleier at være samlede, naar Taleren er om gudelige Ting, og dette indberettes, saa stemmer det aldeles ikke med de foregaaende Dphlysninger. Der have vi den vildfarende Aand, der have vi Ugudeligheden. Her skal nu et Hyrdebrev ud for at advare imod disse vildfarende Røster, og det er da ikke uthdeligt, at der gjøres en Hentydning til, hvor Livens Onde har sin Rod, nemlig i den danske Rigsdag. Her lyde disse hætterske Røster, dog mener jeg ikke hele Rigsdagen, thi det kan være, at man paa et andet Sted har formeget Hartkorn til at være anti-Christelig, men jeg mener Folkethinget, det er ikke blot, naar vi ved Afstemning give tilkjende, at vi muligviis ikke behøve saa mange Kræfter, saa mange Skuespillere og Sangerinder ved det kongelige Theater, det er ikke blot, naar, hvad der f. Ex. kan skee om nogle Dage, vi gaae til at forhøje Leien for Tivoli, et Sted, hvor saamange Tusinde Mennesker søgte Trøst, f. Ex. da vi mistede Als; det er altsaa en Retning af Antichristendom at gaae hen og forstyrre en saadan Anstalts Virksomhed . . .

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg finder, at det er en noget vel vidtløftig Motivering af det Ændringsforslag, som her ligger for, saaledes at indbrage alle Forhold, som paa nogen Maaade kunne sættes i Forbindelse dermed.

Berg: Dette er meget muligt, men jeg er ogsaa snart færdig.

Formanden: Jeg skulde da ønske, at det ærede Medlem vilde ende denne sin Motivering.

Berg: Og ligesaa, naar vi for Diebskiftet vilde foreslaae, at theologiske Candidater skulde

have Lov til at føre Ordet, til hvilket de ere uddannede. Det er saaledes, det ofte gaaer til; Meget af hvad der her er sagt — af Dygtighed og Nidhærhed uforsøgt — vil kunne passe paa en stor Deel af de kirkelige Forhold her i Landet, saaledes som Mange af os kjende dem. Forsaavidt man imidlertid ved at vedtage vort Forslag, skulde troe at bidrage Noget til en Forandring i denne Retning, vilde maaskee Somme kunne blive noget betænkelige; men det behøver man tilvisse ikke at frygte for. Vi holde os til Forslaget, som det lyder; hvorpaa det gaaer ud, er omtalt, og det vil ikke have videregaaende Følger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Det var jo vistnok et meget grundigt og smukt Foredrag, vi nu hørte, men jeg troer rigtignok ikke, at det hørte hjemme her, og jeg blev i høi Grad frapperet ved under Finanslovens Behandlinger at høre saadanne Ytringer. Jeg skal imidlertid ikke videre indlade mig paa dem; kun skal jeg gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem har sat sit Foredrag i Forbindelse med den Post, som han paa Mindretallets Vegne har villet motivere, saa maatte deri ligge den Paastand, at det theologiske Facultets Virksomhed ved Kjøbenhavns Universitet bidrog til, at Folk blev tamme, savnede Interesse for det, som var deres Fremtids og deres Livs Opgave. Jeg vil blot i den Retning henvise den ærede Taler til, om det ikke netop er theologisk dannede Mænd, theologiske Candidater, som have staaet i Spidsen for den friere Bevægelse, som den ærede Taler gjorde sig til Ordfører for. Jeg troer, at dette ikke kan fragaaes, og som Følge deraf vil det ogsaa være klart, at den Begrundelse ikke er sand, som han søgte at give sit Ændringsforslag. — Jeg skal nu vende tilbage til det, som ligger for, og omtale Ændringsforslagene. Det første Ændringsforslag, som foreligger, det under Nr. 57, angaaer den chemiske Lector og Ordningen af Forholdene ved den polytechniske Lærestanstalt. Der er fra Ministeriets Side meddeelt det ærede Udvalg alle de Dphlysninger, som Ministeriet har seet sig istand til at give, en, som jeg troer,